

Algemene gegevens

Jij mag alles zijn

Griet op de beek

Eerste druk 3 september 2021

Marijn van Ipenburg Grijpma 4h10b

Samenvatting

Lexi is 9 jaar, haar tweelingbroer Amon is bij de geboorte overleden, hierdoor krijgt haar moeder een depressie.

Toen haar moeder thuis was deed Lexi alles eraan om haar blij te maken, zoals een boek kopen dat je leert hoe je positief in het leven kan staan. Maar langzaam begint haar moeder steeds meer last te krijgen van de depressie tot op het punt dat ze niet meer eet en constant in bed ligt. Toen hebben Lexi's ouders besloten dat het niet meer zo verder kan en dat haar moeder naar een inrichting moest.

Lexi moet naar haar tante die ze nog nooit heeft gezien, geforceerd om haar kat en lieve oma achter te laten samen met haar vader die haar wegstuurt.

Langzamerhand begint ze haar tante te leren kennen en komt achter allemaal geheimen, haar tantes zoon verafschuwd haar. Dit klinkt als een uitdaging voor Lexi die een manier vind om contact op te nemen met de zoon. Later die week komt hij nog langs en praten haar tante en haar zoon het uit, een groot mis conflict.

Maar terwijl ze bij haar tante op allerlei avonturen gaat weet ze dat haar moeder meer van Amon houdt dan van haar en wil in zijn plek dood zijn. Ze komt samen met een vriendin op het idee om naar haar moeder te gaan en zich te veranderen in haar tweelingbroer. Ze scheert haar lange haren in het geheim af en pakt met haar spaargeld een trein richting mama. De reis verloopt vlekkeloos met nog wat hulp van een lieve vrouw.

Eenmaal aangekomen bij de instelling wordt haar moeder voor haar gehaald. Die haar dochter niet eens herkent wanneer ze komt aanlopen, Lexi legt uit dat ze vanaf nu Amon is omdat ze dan weer gelukkig zal worden.

Haar moeder maakt duidelijk aan Lexi dat ze evenveel van hun beide houdt, alleen doet de liefde voor Amon pijn. Ze praten het uit en ondertussen wordt haar vader opgebeld.

Later zitten ze met zijn drieën in de instelling aan het avondeten. Lexi ziet dat haar moeder haar bord voor de eerste keer sinds lange tijd leeg eet en word overspoeld door blijheid.

Bij vertrek worden veel tranen gedeeld en ze spreken af dat Lexi snel weer op bezoek mag komen bij haar moeder in de inrichting.

Na dit alles belooft haar vader vrij te nemen, en samen gaan ze op vakantie.

(zelf gemaakt, niet van internet!)

Begin- en eindzin

Begin: "Het was niet altijd zo."

Dit gaat over dat haar moeder niet altijd zo betreurd en depressief was. Ze zag foto's van haar moeder waarop ze lachte wat zij al een lange tijd niet meer heeft gezien.

Lexi wilt haar moeder haar blijdschap weer teruggeven en zet dat boven zichzelf omdat ze denkt dat ze meer van haar tweelingbroer houdt dan van haar. Hierom wilt ze dat zij was overleden inplaats van hem, door haar uiterlijk te veranderen probeert ze haar moeder haar zoon weer terug te geven.

Eind: "Zij mag alles zijn."

Ze luistert samen met haar vader naar muziek terwijl ze weer onderweg zijn naar huis vanaf de instelling. Het nummer 'I'm still standing' van Elton John staat op en haar beste vriendin legde Lexi uit dat het nummer gaat over dat ze er nog is en sterk is. Ze zei erbij dat het oke is om niet altijd sterk te zijn. Lexi staat positief in het leven en probeert andere blij te maken wanneer ze zich slecht voelen, maar zelf voelt ze alsof ze er niet hoort te zijn vanwege het overlijden van Amon. Maar aan het eind van het boek leert ze dat ze er net zo erg mag zijn als iedereen. Zij mag dus alles zijn wat ze wilt.

Tekstfragment

"Lexi tilt Aap (de kat) op en loopt met hem naar het schuifraam. Als ze de keuken weer in loopt, ziet ze mama haastig het deksel weer op de pot leggen. Lexi gaat aan tafel zitten en kijkt in mama's bord. Er ligt opeens nog maar heel weinig op. Ze heeft makkelijk driekwart van haar portie weer in de pot gedaan. Zou ze echt denken dat Lexi zoiets niet merkt? Papa loopt sakkerend de keuken weer in. Mama vraagt wat er mis is. Ze draait met haar vork in het beetje spaghetti dat nog in haar bord ligt. Alsof zij gewoon alkmaar druk heeft zitten eten. Lexi luistert niet naar hen. Ze ademt diep in en uit en slaat haar ogen neer. Als je probeer om niet te huilen, doen je ogen pijn, merkt ze."

Mening

Ik vind het een erg leuk boek, de taal die wordt gebruikt maakt het vlot lezen nog makkelijker. Het is mooi hoe ze zo'n actief onderwerpen gebruiken voor een boek, want in vele mensen hun leven komt dit veel voor. Ik ben vooral een grote fan van dat ze het vanuit het kind zijn perspectief schrijven, hierdoor lijkt het alsof je een spectator bent op haar leven en in haar gedachten. Zoals dat ze zegt dat zij dood zou moeten zijn in plaats van Amon. Een kind hoort dit nog niet te denken en dat verwachten de ouders natuurlijk ook niet. Het gedrag van de ouders heeft grote impact op kinderen, vooral als ze nog zo jong zijn. Ik vind dat ouders hier meer op moeten letten, ook al kan een ouder er niks aan doen dat ze een depressie hebben moeten ze de impact op het kind proberen te minimaliseren. Dit boek is een goede representatie van wat het in een kinds hoofd kan doen. Zelf herken ik ook veel onderwerpen en gedachten uit het boek omdat mijn moeder ook een depressie heeft die vroeger toen ik klein was nog heviger was. Hierdoor merk ik wel dat ik meer met het boek verbind.

Analyse van de inhoud

De boodschap die het boek overbrengt is wat in de laatste paar zinnen van het boek staat "jij mag alles zijn, ook verdrietig, boos of eventjes niet zo sterk.", dit zegt ze tegen zichzelf wanneer ze samen met haar vader in de auto zit op weg naar huis van de instelling. Het nummer 'I'm still standing' van Elton John staat dan op.

In vergelijking tot de boodschap van het boek gaat de boodschap van de schrijver erover dat je je niet sterker hoeft voor te doen dat je bent. Dit doet Lexi herhaaldelijk in het boek, dan voelt ze zich onzeker ergens over maar ze moet zich sterk voor doen zodat haar moeder niet weer verdrietig wordt of last van haar heeft. Hierbij past ook meteen het thema van het boek, wat schuldgevoel is. Wat Lexi dus continu ervaart omdat ze denkt dat alles haar schuld is en zij het moet oplossen.

Het boek verwijst naar een groot maatschappelijk onderwerp, namelijk de impact van een depressie of ook wel een ziekte in huis op het kind, uit ervaring weet ik ook dat door iemand in huis te hebben die psychisch ziek is de rest hier onder lijdt. De rest moet zich aan dit persoon aanpassen wat ten kosten kan gaan van de behoefte van de personen zelf.

Er zijn in het boek een paar hele belangrijke gebeurtenissen die in relatie staat met het thema schuldgevoel: Het vertrek van de moeder naar de instelling waardoor Lexi bij haar tante moet wonen wat ver van huis is, hier ziet ze haar ouders, kat en oma niet. De andere is rond het einde van het boek waar ze haar haar afscheert en ze zich voor doet als haar dode tweelingbroertje en ze naar de instelling reist om haar moeder haar zoon terug te geven. Dit deed ze allemaal in het geheim. Al deze gebeurtenissen maken haar isolement en schuldgevoel erg duidelijk.

Het komt vaker voor in het boek dat Lexi letterlijk zegt dat zij in plaats van haar tweelingbroer Amon had moeten dood gaan bij de geboorte zodat haar moeder weer blij zou zijn. Dit maakt erg duidelijk hoe intens haar schuldgevoel is en pas aan het einde van het boek wanneer op bezoek gaat bij haar moeder valt dit schuldgevoel weg. Deze gezegden zijn het leidmotief. Het boek leidt tot het moment waar ze naar de instelling reist om haar moeder te bezoeken en waar ze dan verlost wordt van haar schuldgevoel.

Belangrijke motieven van het boek zijn waar ze voortdurend probeert niet alleen te zijn en omgeven te zijn met mensen of dieren. Steeds als ze namelijk verdrietig is mist ze haar kat die thuis zit. En als ze zich slecht, eenzaam, somber of raadeloos voelt belt ze haar oma om om advies te vragen, of wanneer ze haar en haar vader weer kan zien, waar ze altijd een onduidelijk antwoord op krijgt.